

kunderne væk, fordi man har arbejdet med nybyggeri og renoveringer, der tilfører boligerne kvaliteter som f.eks. store vinduer og et godt indeklima.

Et gennemsnitligt dansk parcelhus bruger ca. 150 kWh/m²/år til opvarmning. Det samme gælder for lejligheder, hvor de politisk fastlagte støtteordninger i øvrigt ikke motiverer til lavenergi-byggeri. Totaløkonomiske vurderinger anvendes ikke i praksis. Det danske gennemsnit er 9-10 gange så højt som for en bolig, der er bygget efter standarden for passivhuse, der højst må bruge 15 kWh/m²/år til opvarmning. En gennemsnitlig dansk folkeskole bruger 120 kWh/m²/år og har ofte dårligt indeklima med dårlig udskiftning af luft. Det er dyrt og spild af energi.

Udviklingen af energirigtige renoveringer skal løbes i gang

Fokus herhjemme har næsten entydigt været på energiforbruget i nybyggeri. Bygningsreglementet (BR95 og BS) fra den 1. april 2006 sætter grænser for det maksimale totale energiforbrug i nybyggeri, men kontrolmekanismerne er svage. Der er i det private byggeri ikke pligt til at kontrollere overholdelse af standarden, og det vil formentlig føre til, at den nye standard underopfyldes. BR indeholder desuden to lavenergiklasser: lavenergiklasse 2, der har 25 pct. lavere energiforbrug end standardnormen, og lavenergiklasse 1, der har 50 pct. lavere energiforbrug. De to lavenergiklasser lægger – indirekte – op til, at der arbejdes med anvendelse af solceller, solvarme, varmepumper og varmegenvinding, fordi det er nødvendigt for at kunne overholde kravene i de to lavenergiklasser. Inden for alle disse områder er der danske virksomheder, der udbyder de relevante produkter, og virksomheder, som har brug for et større hjemmemarked for at udvikle produkterne og brug for, at der også kommer gang i byggeri, der overholder passivhusstandarden.

Det vil imidlertid tage alt for lang tid, hvis det primært er kravene til nybyggeri, der skal trække udviklingen af energioptimerende byggekomponenter og byggemetoder i gang. Det årlige nybyggeri svarer kun til ca. 1 pct. af den samlede bygningsmasse. De helt store muligheder for at sænke det samlede energiforbrug ligger derfor i de eksisterende boliger, institutioner og erhvervsbygninger. Den økonomiske velstand betyder, at der gennemføres omfattende ombygninger og renoveringer i disse år, idet ca. en tredjedel af aktiviteten i byggesektoren er renoveringer og ombygninger (ifølge Dansk Byggeri). Men meget lidt sker på en måde, hvor der planlægges efter lavt energiforbrug, for hvor er det, man skal hente de gode eksempler eller rådgivningen? Faktisk ikke rigtig nogen steder.

Helt anderledes står det til med færdigløsninger til nye køkkener. Her kan man vælge og vrage. En travl byggesektor har desuden en naturlig tendens til konservatisme, hvor man kører videre med allerede indlærte metoder og teknikker, hvilket understøttes af, at der ikke findes et sted, hvor man hurtigt og kompetent kan hente viden og rådgivning.

Det er ikke realistisk at forvente en systematisk energieffektivisering af den bestående bygningsbestand uden politiske tiltag. Der findes ganske vist en række fremsynede virksomheder, arkitekter, ingeniører, boligforeninger m.fl., der kæmper for at få gang i energioptimeret byggeri, men skal der skub i udviklingen, skal der tages politiske initiativer. Derfor fremsættes dette beslutningsforslag, som bygger videre på intentionerne i energispareaftalen af 10. juni 2005 (<http://www.trm.dk/graphics/Synkron-Library/trafikministeriet/Publikationer/Rapporter/10juni2005energispareaftale.pdf>) og samtidig tager fat i et område, der ikke vil kunne løbe sig selv i gang.

Opsamling og vedligeholdelse af viden

Det er et vigtigt formål med dette beslutningsforslag at sikre opsamling og spredning af viden om energieffektiviseringer. Erfaringerne fra de renoveringer, der gennemføres, opsamles i et center for energirigtig renovering. Det gælder både de gode og de dårlige erfaringer. Samtidig opsamler centeret viden i forbindelse med nybyggeri af lavenergiboliger, institutioner og erhvervsbygninger. Centeret skal opsamle viden fra både Danmark og andre lande og sikre, at denne viden bliver spredt til rådgivende ingeniører, tegnestuer, entreprenører, kommunale sagsbehandlere, producenter af byggematerialer og producenter af energiudstyr som pumper, varmegenvindingsanlæg, solcelleløsninger, solvarme, varmepumper m.v. Centeret skal desuden bidrage til en systematisk kortlægning af det potentielle marked for energirenoveringer, så viden ikke går tabt, men bruges og udvikles, herunder den viden, der akkumuleres i det koordinationsudvalg, der er nedsat som led i energispareaftalen fra 2005.

Centeret skal formidle rådgivning til både privatpersoner, der skal i gang med en renovering, og professionelle aktører samt medvirke til, at der udbydes uddannelse i energirigtig og byggeteknisk korrekt projektering og gennemførelse.

Centeret etableres som et uafhængigt center med egen bestyrelse.

Finansiering

Midlerne til realisering af projekterne tages fra provenuet ved statens salg af CO₂-kvoter.